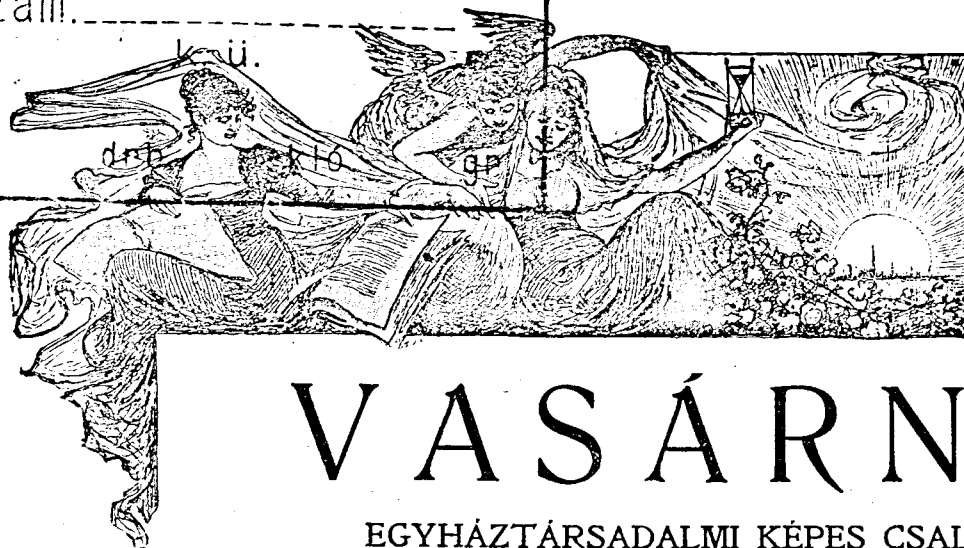

szám.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
 hová a lapba szánt kéziratok
 — reklamációk és —
 előfizetési pénzek küldendőők
 — Maros-Vásárhely, —
 Szentgyörgy-utca 9. szám.
 — ev. ref. lelkészi lakás. —

VASÁRNAP

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES CSALÁDI LAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
TÓTHFALUSI JÓZSEF,
 ev. ref. lelkész.
 TÁRS SZERKESZTŐ:
PAÁL GUSZTÁV,
 ev. ref. koll. tanár.

KIADJA:
 Az Erdélyi Ref. Egyházkerület
 „Egyházi Ertekezlete“

Megjelenik:
 minden vasárnap egy iven.
 ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egy évre . 4 kor. Negyedévre 1 kor
 Fél évre . 2 kor. Egy szám ára 10 fill.

Feltámadás.

Írta: Kovács László.

Én vagyok a feltámadás és az élet, aki én bennem hiszen, ha meghal is él! (Ján. XI. 25.)

Soha nagyobb ígélet emberi ajakról el nem hangzott, mint a feltámadás. Soha ígéletben többen nem biztak és többen nem kételkedtek, mint a feltámadásban. Soha kérdés tanynit nem irtattak, nem bizonyítottak és nem tagadtak, mint a feltámadást. És még is ma sem tudjuk, van-e feltámadás vagy nincs? Ha van feltámadás, hát hol van? Az alvilágban már nem lehet, — az nincs. A felhők utait összejárták. ott nem találták. A csillag világok millióit hiába kérdezzük el nem árulják. Ha lesz feltámadás, mikor lesz? Mindjárt a halál után, ezer vagy milliárd esztendőök mulva. „Hisz ezer esztendő előtte annyi mint egy nap.“ És ha lesz feltámadás milyen lesz? Testi vagy lelki, tökéletes v. kevésbé tökéletes? Együtt fogunk e majd feltámadni, kik itt a földön szerettük, vagy gyűlöltük egymást, foly é tovább a kiméletlen harc önmagunk és embertársaink ellen. Velünk együtt támad-e fel az önzés, a gond, a fájdalom és szenvedés? És ha nem, letudunk-e mondani a harc gyönyöréről? A hus és vér vágyai és szenvedélyei között el tudunk e képzelni egy feltámadást örökéletet — békességgel és megnyugvással? Nem! Sohasem?

Feltámadás ígéréte! Krisztus feltámadásának diadalmas ünnepe, husvét! Jöjj a mint vagy! Hívó asszonyok bizonyágtételében, tavaszi ébredés lehelletében. Jöjj, mert több vagy nekünk, mint maga a feltámadás. Jöjj, fujd meg az örökélet harsonáját a bűnös világ feje felett, hadd riadjon fel az alvó leikiismeret, hadd szégyenüljön meg a gög és képmutatás, hadd piruljon az erkölcstelenség!

Kiáltsd a bünterhelte világnak, a börtönök sápadt lakóinak: Reszketsetek, a halál vár reátok! A halál után a feltámadás és a feltámadás után az ítélet.

Jöjj feltámadás hite, diadalmas husvét reggele! Emeld fel a csüggedő sziveket. A jókat bátorítsa a győzelem reménye. Az igazság szava zengjen mint a spharak zenéje.

Az eszmények szeretete hódítson, győzőzn és boldogítson mindenütt mindenkit, mert a halál után jön a feltámadás és a feltámadás után jön a — jutalom.

Jöjj feltámadás hite! Diadalmas reggeled sugara hintsen reményt a szenvedő betegek halvány arcára. Hozzon vigasztaló hirt az örökavasról a testi és lelki fájdalomakra. Fogd fel tündér szárnyaidon a haldoklók utolsó sóhaját: megtört szemök tekintete előtt tárd fel az örök tavasz virágtelt mezőit. Jöjj és a koporsók mel-

lett enyhítsd a fájó sebét, töröld a könnyet — sugjad nekünk: csak a viszontlátásig!

Jöjj, Krisztus feltámadásának dicső ünnepe husvét! Diadalmas reggeled fénye ragyogja be az ég és a föld határait, világítsa meg a közelt és távot, hozzon életet a hegyek és halmok tájaira.

Jöjj feltámadás hite! Mennyei fényed ragyogása árássa szét sugarait a lét és nem lét hatáira. Világítsa meg cselekedeteinket, indítson magába szállásra, megtérésre, — hozzon életet a lelki világ sivár mezőire, először önmagunkban, a családban a társadalmi és nemzeti életben. Jöjj mig nem késő, mig a halál reánk nem borul, nagypéntek előtt: hogy tudjunk meghalni és feltámadni azzal, a ki minket úgy szeretett, hogy az ő életét adta mi érettünk. Jöjj, Isten kegyelmének drága ajándéka. Feltámadás ígérete enyhítsd a földi nyomort!

S a megtérés könnyei között, a bűnbánat porában, az élet terhe alatt, bár összeroskadva, égre függesztett szemekkel, hadd szóljon nekünk is a mi Megváltónk biztató szava „jőjjetek ti Atyámnak áldottai . . .“ Jöjj feltámadás ígérete! Krisztus feltámadásának diadalmas ünnepe husvét! Jövel!

Levelék Berlinből.

Berlin, 1907. márczius 4.

Szeretném, ha Berlinnek hü leírását tudnám adni, de érzem, hogy erre egy rövid levél keretében még művész lélek sem lehet képes, annál kevésbbé én, aki jól tudom, hogy mikor azt képzeljük magunkról, hogy szárnyakkal magasságban repülünk: itt a földön — porban járunk.

Hanem mégis megkísérlem, hogy egy távlatot adjak s így csak a kiemelkedőbb monumentumokat fogom felemlíteni.

Németország szive dobbanása felé fordítom a tekinteteket. Mi lenne az más mint a *Kngl. Residenzschloss*? Hiszen nemcsak mi nézünk feléje kíváncsisággal. Európa szeme is rajta csüng s várja, lesi, hogy ez a hatalmas energiájú uralkodó, II. Vilmos, mit fog üzeni a világ politikusainak abban a beszédben, a melyet a birodalmi-gyűlés megnyitása alkalmából fog az új rendekhez intézni? Hogy kúreckodni fog az bizonyos; mert nagy az ő öröme azon a diadalon a melyet a két hatalmas ellenségén a *vörös és fekete rémen* — a csak most lefolyt képviselőválasztások alkalmával vett. Azon a nemzetköziség legyűrése,

ezen pedig a nemzetietlen ultramontanizmus visszaszorítása által. És az ő öröme, egész Német-ország öröme. Még a leginkább érdekelt szociál-demokrata körökben sem veszik tulságosan zokon az őket ért veszteséget s elismerik, hogy rászolgáltak a mikor az ultramontán centrum-párttal szövöztek nemzetük külső hatalmát és erejét dokumentáló flotta és gyarmetügyi javaslatok ellen. Elismerik; de azért a kés-hegyig menő harcz kölcsönösen kilátásba van helyezve.

Nagy, világkormányzó gondolatok szülő-helyéül egészen méltó és alkalmas ez a hely. Európa egyik legszebb palotája, az öt bejárattal bíró s hétszáz helyiséget magában foglaló ó-épület, a mely a renaissance egyik remeke, hosszukás négyszögben épült, három emelet magasságban, lapos födélzettel, a mely fölé emelkedik a remek kupola, nyolcz kherub által gömbön tartott kereszttel, hetven meter magasságban.

Külső sötét tömege az bizonyos, hogy nem ér fel a mi királyi palotánkkal. De ebben élet van; sőt a fény. pompa, gazdagság, s a nemzeti történelmi becszel bíró tárgyak sokasága oly hatalmas benyomást tesz a szemlélőre, hogy szinte kibeszélhetetlen.

Ki lenne képes leírni az egyes szobák berendezését, műkinceit?

Hanem a vörös sas teremről szólanom kell! E teremben van fehér damaszt-selymen gazdagon himezve a Hohenzollern-sas. Hatalmas, tömör ezüst keretekben velencei tükrök s a tükrök asztalokon karos gyertyatartók, fa-utánzatai ezek azoknak a nagy ezüst drágaságoknak, melyek ércét a hétéves háboru idején pénzverőbe adták. De az a sas! Mintha szárnyalni akarna. Sas-szemei mintha prédát sejténének. Hol, merre? . . . Képzetelem eláll. Csak gondolok fájdalmas, bús sóhajtással reád drága nemzetem, a ki ott vergődsz tehetetlen gyámoltalanságodban egy másik sas karmai között s minden idődet, minden még meglevő erődet belviszályban töltöd s ha terített asztal mellől szépen szónokolsz valamely szent-ügy érdekében, azt hiszed, hogy már meg is valósítottad azt és ha a téged körül folyó sötétségben lankadatlan kezek buzgó igyekezete gyertyát gyújt, már megdöbbsz a nagy világosságtól. Pedig a szó-beszéd, a hangzatos jelszavak ideje már lejárt. Kitartó, önfeláldozó, becsületes munka ez a mai kor igénye. Ez szerez minden nemzetnek erőt, tisztességet . . . Ellenben a gyenge elbukik! . . .

A barokk-izlésű lovag, illetőleg trónterem pedig főekessége a palotának. A hirneves sas rend ünnepi te. me is egyuttal, a hol minden év január 18-án gyűléseznek e rend lovagjai. Felavatási ünnepüknek megfelelő képét tükrözti vissza a Capitelsaalban, Werner hires festő remek képe, a mely I. Frigvest ábrázolja a mint fényes ceremónia közben lovaggá üt egy arra kijelölt nemest.

A vörös-bársony terem, képtár egymásután maradnak el s ezek elé lépik az aranyos cirádákkal

pompázó fehér-terem, tetőzetének közepén a Brandenburg és Hohenzollern címer. Különösen szép lehet e terem, mikor a hat ampolnából özönlik ki a villamos fény s azok mindenike 3500 gyertyafénnyel bír.

Nein hagyom még el e hatalmas épületet, bár a percek is megvannak számlálva a kivételes kegyért, hogy egy pillanatra is betekintettem a fényes rezidenciába. A császári család itthon van.

A királyi palota kápolnáját is megnézem. Bizony, ráfér lábamra a posztó-papucs melybe belebuvok; mert mozaikon járunk. A falak is gazdag aranyozás és festményei műremekék. Mint ág. ev. templomban itt is oltár van. Az oltár fölött az Utolsó vacsora képei és négy oldalt a kupolát tartó nyolcz ív alatt a négy evangelista szobra. A Krisztus születése, feltámadása, Szentlélek eljövetele csupa ájtatos hangulat! Az oltárfedés keleti monolit-alabástrom, drága oszlopokon, a melyek egyikét valamelyik egyiptomi alkirály ajándékozta. A nagy oltárkereszt, gazdagon aranyozott ezüst s rajta, drágakövek csillognak. A kápolnának két szószéke is van karrarai márványból. És a karos gyertyatartók, melyeket kőoszlopok emelnek? ... Pompeji ásatásakor földszinre került márvány-remekék. Kétezer esztendő után is oly szépek, épek és a gyéren világító művészi festésű ablakokon beözönlő napsugár megszínezi azokat. Kétezer esztendő!

S míg lelkem az idő végtelenségének sulya alatt majdnem leroskad s hangulata egy szívem mélyéből eredő főhászban keres e szent falak között könyebűlést, — oda túl a császári lakosztály falai között, új élet öröme teszi felmagasztosultá a családi boldogságot.

A császári pár szokott automobilos kirándulásáról, hájós, serdülő leánykájával s fiával visszaérkezett Hamarább a rendes időnél, mert ... mert ... a trónörökös-pár, három napra, udvari látogatásra elkelt utazzék s ez idő alatt „jó polgári“ szokás szerint: a nagyanya fog közvetlen felügyeletet gyakorolni a csecsemő-unoka felett. Várják is repeső örömmel: Csakugyan udvari fogat érkezik s ki száll belőle a „legifjabb Hohenzollern“ — dajkája karján, akinek éppen az a nemzeti viselete mint a többi német dajkának, akik a Tiergarten kanyargós ösvényein szelíztetik Németország jövődö nagyjait — és egy udvarhölgy kíséretében. És az egész család az ajtóban várja. Bizonyára kézzöl-kézre adják, összecsókolgatják. Akárcsak a polgár-embereknél szokás.

Egyébként nem ujságot mondok azzal, hogy a császári család igaz, boldogságos, egyetértö, gyermekszere-ö, szülö-tisztelő családi életet él; szigoru erkölcsösség és evangéliumi vallásosság jellemzi.

* * *

A királyi várpalota után a Lustgartent említsem? Vagy a hatalmas szobrokat? De hogy hagyhatnám

említés nélkül a kgl. Marstall-t, az előtte levö Neptunktall Nem futhatunk el a Vilmos császár szobra előtt sem, a mely Reinhöld Begas műve s mielőtt eljutnánk a III. Frigyes Vilmos p. király lovasszobrához, ime a Dóm remek épülete köti le a figyelmet, a mely 110 meter magas és sziléziai homokkőből renaissance-stilusban épült. Berlin főtemploma. Voltaképen három részből áll: 1. Az istentiszteleti hely; 2. a keresztelés, esketés részére szolgáló helyiség és 3. a Dóm hivatalos helyiségei. Berendezéséről nem szölok. Ellehet képzelni, hogy az egész művészi becsü, hanem az orgonát külön ki kell emeljem, a mely mögött a budapesti Bazilika nagy hirü orgonája is messze elmarad.

Most sorban a Régi muzeum, Pergamon Muzeum a Frigyes császár Muzeum, Uj Muzeum s a Nemzeti képtár jönének, de inkább elvezetem az olvasót a Zeughausba, a német nemzet diadalmas hadjáratainak muzeumába.

Minden nép büszke hadi tényeire s boldog hősei dicsőségeinek említésekor. Ma és a jövőben minden nemzetnek s így a magyarnak is a békesség fegyvereivel kell a diadalmat szerezni, azért, hogy öltözködjunk világosságba, miveltségbe s harcoljunk az előhaladás és tudomány fegyvereivel — mindazáltal, ha nemzeti székes-fővárosunk valamelyik előkelő helyén, ott p. o. a királyi palota tőszomszédságában fennálló muzeumban, össze lennének gyűjtve mindazok a fegyverek a melyekkel osztrákot, németet, tatárt, törököt vertünk s nemzetünk fővárosában a uyugati miveltséget védelmezö hadi eseményei művészi képekben örökíthetüek meg azokat az áldozatokat, a melyek a mai nyugati kulturállamokat hálára ez uton is serkentenék, — bizony mondom, büszkébbek lehetnénk magyar mivoltunkra!

A Zeughaus-ban pedig ott látjuk nemcsak a német öskori fegyverzeteket, hanem a Dán, Francia, Osztrák és kínai hadi zsákmányt, ágyukat, fegyvereket, löfarkokat, zászlókat. Szemem keresi köztük az én drága magyar népem színét is ... és nem találok a mi feletti örömben, keblemből feltörö sóhajom csak kétféjü-sasos, sárga-fekete lobogók szárnyait lebbenti meg. Tehát mégis van valami jó abban, hogy hadseregünknek nincs magyar jelvénye? Idegen nemzetek hiába keresik a trófeumok között a magyar színt és elhihetik, hogy mindig igaz volt az egyik Rákóczi-nóta, hogy: „a magyart német fegyver nem fogja!“

Azaz csak várjunk egy kissé. Azok a Mária zászlók mikor, miért, hogyan kerültek ide? ...

* * *

De tovább ... tovább! ... A világváros kavargó forgatagában a Königsstrassén fekvö városházát is meg kell, hogy nézzük, mely a főbejáró felett 94 m. magas tornyával messziröl felhívja a figyelmet. Nem

győzőm eléggé bámulni e szép épületet, a melynek külső falain levő szobrászati művek a régi és új Berlin élettörténetének eseményeit adják elé, hazugság, képmutatás nélkül. Mondanom sem kell, hogy a Bismarck, Moltke és a nagy Vilmos képei, szobrai sehelysem hiányoznak a falakon, folyósokon. És bizonyos örömmel tölt el, hogy a diszterem főekességét képező 1878. évi berlini béke-kongresszust ábrázoló festményen ott látom gr. Andrássy Gyulát, kitünően megfestett honvéd tábornoki egyenruhában. E képpel egyidejűleg egy másik képről is szólok. Hamisítatlan jó humorú derült mosolyt fakasztó kép ez. Nagy Frigyeszt ábrázolja, aki Berlin utcáján lovagolva összekerült egy báméskodó diák csoporttal.

A király megszólítja őket:

— Mit keresnek az utcán? Nincs iskola?

— Mire úgy lesugárzik a derüs ifjuság egyik kópé-arcu Burschának arcáról a válasz, a mint a tréfiás gondolat agyán átvillan:

— Hát a király még azt sem tudja, hogy ma szünnap van?

Az avatag Nemzeti színház a Schiller-téren, Schiller szobrával, az Egyetem a maga részben kész, részben épülő-félben levő építményeivel is elmarad mellettünk s sorjában az udvari épületek, mint a trónörökös lakása stb. stb. mind mind, mert az Unter den Linden-en át a Brandenburgi kapuhoz megyünk.

A Brandenburgi kapu pedig nemcsak név, hanem egy művészi alkotás. Az athénei Acropolison levő Propyläum utánzata. Hat hatalmas dór-oszlop által, képezett öt boltozatos átjárója van a díszkapunak melynek magassága 71, szélessége 61 meter.

A ritka szép díszkapu koronája a rézbe öntött quadrigát vezérlő Victoria istennő alakja, a melyet a Franciák az 1806-ik diadalmas napoleoni hadjáratok alkalmával elvitték, diadalmi-jelül annak, hogy ők e kapu alatt vonultak be Berlinbe. És hét év múlva? A németek már visszaszerezték, régi helyére visszattették, 1871 ben pedig a Porosz-Francia háborúból diadalmasan visszatérő német sereg Franciaországot megalázva ugyanezen kapun vonult be fényes menetben, a melynek élén a Császár, Trónörökös és Bismarck haladtak.

Általában érdekes e nagy német-világvárosban az, hogy bármerre fordul az ember, mindenütt ott látja azokat a diadalmi emlékeket, a melyek az előbb is említett háboru után, a francia milliárdoknak köszönik lételüket. Hogy sietett ez a nép: az egész hadisarcot köbe faragni, márványba vézni, ércbe önteni, hatalmas emlékművek mellett köznevelési, népművelési intézményekbe fektetni, hogy ezek mind hirdessék a german sasnak a francia-gloiret elhomályosító dicsőségét, Németország nagyságát és erősségét, ámbár hogy mint egységes állam Európában egyik legfiatalabb!

Már megint egy diadalmi alkotáshoz jutottunk; ez a Siegestsäule, hatvanegy méterre merészen feltörekvő oszlopával — melyet a nemzet az 1864, 1866, 1870—71 évi győzelmek emlékére emelt. Nézem az arányosan tagolt s az ország dicsőségének talapzatán álló kitünő emlék-művet, a melynek csiszolt márványa még mindig tündöklök a napsugárban s ragyog nem csak a magas csúcsán álló gazdag aranyozású Victoria Borussia, hanem az egész mű, a melyet igazi művészi ihlet alkotott. A csigalépcsőn járva pedig elgondolkodom, hogy mekkora nemzeti önértzet és energia kellett beleférjen abba a Vas emberbe, a ki kitervezte a német-egységet s aki a legyőzött népek ágyúiból 60 legnagyobbat*) ez oszlop falába építtetett be, hogy egymásután következő nemzedékeknek hirdessék a diadalt ebben a modern koloszusban, melynek nagy szabású domborműveiben Königrätz, Sedan, Páris, Berlin hadi eseményei minden szónál hangosabban beszélnek. De mennyi vér tapad mindehez! Ez a gondolat az egyedüli árnyék, a mi itt a fény nyomában jár.

... Hanem elmegyünk a Thiergartenbe is! És ha a 255 hektárnyi területet magában foglaló parkot végig nézem, eszembe jut, hogy nemcsak Fővárosunk, de a legtöbb vidéki város is tanulhatna Berlinton. Egy egész erdő a város közepén. És igazi nemzeti kegyeletet tanusító alkotásokkal. Példás rendben tartott utai, a melyek egyuttal a császári család kedves sétat, illetőleg kocsizó helyei — műalkotásokkal gazdagok. A képviselőház, a Bismarck szobor, a Német Gyarmati Muzeum, a Nemzeti kiállítás parkja, a Siegesallee, a nemzet nagyjainak 32 szobrával, a Rolandkut, Luiza királyné szobra, a Goethe-emlék, Wagner Richard szobrai mind olyan alkotások a melyek csodálattal töltik el a szívet és irigységgel, a maga nemzeti erejében, öntudatában, miveltségében szabadon fejlődő német nép iránt.

Most pedig szünetet kell tartsak. Pihenem kell s főleg fontolóra vennem, azt a körülményt, hogy szóljak-e még egyéb a nagy világot érdeklő külső dolgokról?

Ugy hiszem, hogy nincs miért. Most pedig rátérek a minket közelebből érdeklő kérdésre: Berlin egyházi és emberszereteti alkotásainak ismertetésére. Hogy csak a főbbeket méltathatom, az csak természetes s hogy csak halvány mása az eredetinek a mit nyújtók, az is önként értetődő!

Tóthfalusi József.

*) 20 francia, 20 osztrák, 20 dán ágyú.

Engedjétek, hogy jöjjenek én hozzám a kis gyermekek, és meg ne tiltsátok őket; mert ilyenek az Istennek országa. Márk X: 14

Zichy Mihály: Hogy volna, ha Krisztus ma megjelenne a földön.

Konkoly-Thege Miklós felvétele a Zichy Mihálytól kapott fénykép-reprodukció után.

Isten igéje.

Feltámadt az Úr!

„Felelvén pedig az angyal, mondá az asszonyoknak: ne féljétek ti; mert jól tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. Nincs itt; mert feltámadott, a mint megmondatott“ Máté 28. 5—6.

Előttünk még a szomorú Nagypéntek a maga sötét képeivel; előttünk még a legmegrázóbb, a legkínosabb halálnak irtózatossága: a kereszthalál s előttünk van még — kedves olvasóim — az a sok és nagy, kínos szenvedés mit a nagy Mester szenvedett ama napon az emberektől, azoktól, a kiket a legjobban szeretett, azoktól a kikért munkált, küzdött, terjesztette Istennek országát, hirdette a megváltásnak fenséges eszméit és a kikért odaadta aztán egész életét is!

Ime az Atya, az Isten, a Szeretet: a Fiuban!

De a hívő szív, a vizsgáló lélek ott láthatja most, ott van a Nagypéntek sötét színezetű képe előtt az isteni kegyelem és hatalom, az isteni szeretet és jóság is a maga végetlen gazdagságával.

A Nagypéntek sötét képén, fényes sugarak!

Jézus felséges életét befejezte e földön s áldást-hintő, boldogságot hirdető szent tanait, megváltói munkásságát megpecsételte kínos halálával.

De e halál mellett ott van az élet, új ég és új föld!

Csüggedés, lemondás, kínos gyötrelém, kételkedés szállotta meg a tanítványok lelkét s úgy látszott, mintha ama nagy sötétség és homályosság, mely a nagy természet képét hirtelen elborítja, a halálnak ama napján, mintha a külvilágnak nagy megrázkodása a lelki világban folytatódott volna.

De a sötétséget, fényes nap követi, a csüggedés nyomában mindig ott ragyog már a reménység csillogása! Ama lelki rázkodás és csüggedő lemondás is, mely megszállotta a tanítványok lelkét a gyásznap után Isten kegyelméből csak rövid időre terjedt ki.

A halál angyalát, az élet angyala követi s azt a nagy követ, melyet a kérlelhetetlen és sötét lelkű hatalom a sír szájára gördít, ama fényes szárnyú, fehér angyal eltávoztató s szólott a drága keneteket hozó síró asszonyoknak: „Jól tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek, nincs itt, mert feltámadott“. Igen, feltámadt az Úr bizonyny!

Nem beszéltek nektek — kedves olvasóim — nem arról a remek szép evangéliomról, melyet minden ragyogó tólnál szebben, felségesebben irtak meg azok az egyszerű, lelkes követek, nagy apostolok, kik részben közvetlen tanúi voltak a husvéti dolgoknak, azoknak a felséges jeleneteknek, melyek világot teremtettek, új eget és földet formáltak.

A könyvek könyvét vegyétek kezeitekbe s ott azokból lássátok meg, mint tett bizonyosságot a dicső Mester, Istennek szent fia, azokról, a melyek a mennyi Atyától reá bizottak s melyeket az ő világnak istentől ihletett prófétái előre jósoltak.

Most a Feltámadás szent ünnepén igazán magatokba mélyedve, ébresszéték lelketeknek szunnyadó, elfojtott érzelmeit, szentérezéseit, tegyék ti is bizonyosságot, — Istennek ünneplő népe — arról, kinek megváltottai vagytok az Úr Jézus Krisztus által.

Legyen e szent ünnep mindnyájunkra nézve igazán a feltámadás napja az újjászületés kezdete, hogy így levetkőzve eddigi gyarlóságainkat; valóban a Feltámadás szent ünnepét hirdessük.

Az isteni kegyelem, jóság és szeretet a legdicsőségesebb fényben: a feltámadásban, a maga tökéletességben nyilatkozott meg e fényes napon.

Feltámadt az Úr! Örömmel hirdessük, ujjongva szóljunk, magasztaljuk a Feltámadásban: Istennek jóságát, ki a sötét sírnak mélyéből Életet hozott ki minékünk, hogy el ne vesszünk, de éljünk igazi életet!

S legyünk aztán így hű követői a krisztusi eszméknek, legyünk méltó megváltottai az Örökkévalónak s bizzunk benne. — mert mint Pál apostol mondja — „ez Isten erős alapja megáll e pecsétirat lévén rajta: Ismeri az Úr azokat, a kik az övéi“.

Tavaszy Sándor.

Egyháztársadalmi élet.

Titkári jelentés.

(Vége.)

Az általános működésről vázlatosan ennyivalék szerencsés beszámolni. Vagyoni helyzetünket számszerű adatokkal a pénztári jelentés fogja feltárni a tisztelt kösgyűlés előtt, melynek főbb tételei a következők:

A *pénztári forgalom főbb adatai* 1905. (június 18 től december 31-ig): 1. Bevételek: 1. Tökeszaporulat 251 kor. 17 fill., ebből új alapítványok 100 kor., a többi tőkésített kamat. 2. Rendes tagsági díjakból 320 kor. 3. Pártoló tagsági díjakból 32 kor. 4. Jótékonycélu estély (japánestély) jövedelme 1980 kor. 44 fill. 2. Kiadások: 1. Élelmiszer segélyek értéke 27 kor. 44 fill. 2. Pénzsegélyek 180 kor. 3. Estélyrendezés költségei (japán-estély) 811 kor. 79 fill. 4. Kenyérosztások költségei 135 kor. 64 fill. 5. Szolgafizetés 30 kor. stb.

1906. (egész évről): 1. Bevételek: 1. Tökeszaporulat: 1390 kor. 25 fill., ebből új alapítványok 350 kor., tőkésítés (pénzkészletből, adományokból) 820 kor. tőkésített időközi kamatok 220 kor. 25 fill. 2. Perselyes matiné alkalmával perselypénz 294 kor. 54 fill. 3. Adományok 181 kor. 36 fill. 4. Rendes tags. hátralékokból 16 kor. 5. Pártoló tags. hátralékokból 7 kor. 6. Folyó évi rendes tags. díjakból 250 kor. 7. F. évi pártoló tags. díjakból 40 korona. 8. Az iparos-önképzőkör adománya 114 kor. 82 fill. 9. Estély jövedelme 680 kor. 2 fill. 2. Kiadások: 1. Kenyérosztási költségek 479 kor. 33 fill. 2. Tejszegélyek 118 kor. 48 fill. 3. Pénzsegélyek 146 kor. 4. Szolga-fizetés 60 kor. 5. Matiné- és estély rendezési költségek 278 kor. 75 fill. 6. Egyéb kiadások 89 kor. 74 fill.

Vagyoni állapot 1906. december 31-én: 1. Alapítványi tőke 4589 kor. 17 fill. 2. Kenyérosztási alap 210 kor. 25 fill. 3. Pénztári készlet 1085 kor. 20 fill., mely utóbbiból 833 kor. 34 fill. forgótőke címen takarékpénztárban van, 251 kor. 86 fill. készpénz.

Ezekből látszik, hogy az önként, -- szeretet tartozásából, — magunkra vállalt feladatot igyekeztünk elvégezni, s egyesületünk jövő biztos fennállásának alapját is lerakni.

Érezzük ugyan, hogy még sok „az aratni való gabona“ ezen a mezőn, de bizzunk, hogy időnként küld az aratás Úra a munkára új, hűséges aratókat is! — Többet is tehetünk volna talán, — de a „szerepet tartozását“ soha teljesen kifizetni nem lehet.

Munkálkodásunk csendes, zajtalan volt, — mint ahogy az elvetett jó mag észrevétlen zökken szárba és hoz gazdag terméseket! — Csak a kunyhók és azok szegényei tudnak róla, s azoktól se várunk köszönetet, se magasztalást: hálaadásuk az Istent illeti, ki szeretet, segedelem és könyörület Istene!

Nekünk azonban tisztelt Közgyűlés, kedves kötelességünk az, hogy hálás köszönetet mondjunk megbecsülhetetlen hasznos és áldásos működéséért első sorban elnöknök: Zeyk Dániel, é öméltóságának; — anyagi javaink hü és fáradhatatlan kezelőjének: Zayzon János pénztárosnak: — a választmánynak és egyesületünk minden pártolója és jóakarójának.

Az Isten segedelme legyen ezutánra is velünk, s áldása a mi igazságos munkánkon, hogy egyesületünk felvirágozzék, s lehessünk a szeretet munkájában a mi Krisztusunknak — érdemtelen bár — de hűség munkatársai!

H i r e k.

Olvasd a bibliát.

Krisztus feltámadása.

Máté ev. 28, 1—10.

„A Krisztus feltámadott!“ így köszöntik ma sok helyt egymást az emberek. Az ellenség hiába pecsételte meg a követ, hiába voltak ott őriző vitézek. Ki gátothatná a napot, hogy fel ne keljen? Diadalmat vett a Juda nemzetségből való oroszlán.

Aranymondás:

Én is jól tudom, hogy az én Megváltóm él, és hogy az utolsó ember a földből feltámad. Jób 19, 25.

Oktató jegyzetek:

I. Mert Krisztus feltámadott, azért Isten fia.

Már az ó-testamentumban jövendölte az Úr, hogy az Isten fia fel fog támadni. (XVI. Zsolt 10. v. Ézs. 53, 8.) Jézus maga hirdette, hogy fel fog támadni (Luk. ev. 18 33.) Más bizonyosság is volt arra, hogy ő Isten fia, a mennybeli szózat (Máté ev. 3, 17.) az ő tanítása, csodatételei; de mindezt a halál megsemmisítette volna; szent élete is bizonyítaná, de a halál a bűnnek zsoldja, (Róm. 6, 23.) Azért szükség volt erre az utolsó, legerősebb bizonyítékra. Isten feltámasztotta Jézust s azzal Isten maga tanuskodik, hogy a mi Urunk Isten fia,

II. Mert Jézus feltámadott, azért a mi Megváltónk.

Ha Jézus nem támad föl, akkor nem a mi bűneinkért szenvedett; akkor hiábavaló a mi hitünk is (Kor. I. I. 15. 17.) De feltámadása bizonyosság arra, hogy Isten elfogadta az áldozatot és mert teljes volt az áldozat azért a koporsó nem tarthatta fogva. A mi bűneinkért halálra adatott és feltámadott a mi igazolásunkért.

III. Mert Jézus feltámadott, mi is feltámadunk.

Ő a halált is eltörölte és az életet a hallhatatlanságot világgosságra hozta. (Tim. II. lev. 1, 10) Krisztus feltámadott és azoknak, a kik elaludtak, lett első zsengejük. (Kor. I. I. 15, 20.) Ádám-ban mindnyájan meghalnak, Krisztusban mindnyájan megelevenítenek. (Kor. I. I. 15, 22.) L. még Péter I. I. 1, 3. Ján. ev. 5, 28, 29. Hol vagyok, halál, a te diadalmad? Hol vagyok, koporsó, a te fulánkod? Az Istenek legyen hála, ki adott nekünk diadalmat a mi Urunk Jézus Krisztus által. (Kor. I. I. 15, 55; 75.)

— **Hegedüs Sándor alapítványai.** A Hegedüs család a boldogultnak e budapesti egyház javára tett 10000 koronás alapítványát még 8000 koronával növelte s azokivül a Nagypénteki ref. Társaságnál is 8000 koronás alapítványt tett.

— **Főgondnok beiktatás.** A dunántuli egyházkerület ujonnan választott főgondnokának Tisza István grófnak beiktatását ápr. 30-án fogja megtartani Pápán, a tavaszi egyházkerületi gyűléssel kapcsolatban.

— **Paraszt lázadás Romániában.** A legközelebbi napok eseményei ugyancsak sok keserűséget okoztak a mi oláh agitátorainknak, kik büszkeséggel szoktak hivatkozni a „román testvérek műveltség“-ére. Középkorra emlékeztető vad kegyetlenséggel valóságos orosz vérfürdőt rendeztek a zsidóbé-lők között. Egész váratlanul lobbant lángra a parasztlázadás, melynek tulajdonképpen oka a földínség. Az országnak csaknem fele nagybirtokosok kezében van, kik maguk urmódjára Bukarestben költik jövédelmöket, míg a kezelést zsidó bérlőkre bízzák. A lakosság — értve alatta a munkás földmives elemeket — 90 százaléknak vagyis 100 közöl 90-nek nincs egy tenyérnyi föld-e, hanem a nagybirtokok zsellérszerű mivéléséből tengetik nyomorúságos életüket napról-napra. Régóta panaszkodnak s most már látva kérésük sikertelenségét 30—40 ezer főnyi csapatokba összeverődve követelik a tul sok nagybirtok megszüntetését. S mivel a nép közvetlenül a zsidó bérlőkkel érintkezett a sanyaru állapot megteremtőjének őket tartotta s ép ezért fordult ellenük, ölvé, gyilkolva — akárcsak nálunk 1848-ban — az oláhságot jellemző kegyetlenséggel. Most már a kormány lázasan siet az elmulasztott törvényeket életbe léptetni. Nehezíti a helyzetet az is, hogy a katonaság sem teljesen megbízható, helyenként a legénység nemcsak tétlenül nézi a pusztitást, de maga is kiveszi részét. A sortűzek áldozatai tetemesek s remélhető, hogy a fékevesztett tömeg egy pár nap alatt szétverten elmélkedhetik a rövid ideig tartott dicsőségről.

— Katholikus lap ítélete saját egyházáról. A

„Debreceni Kath. Lap., érdekes különben a kath. egyházban elég gyakran előforduló esetről emlékezik meg. Egy debreceni r. kath. vallásu állami hivatalnok törvényes elválás után másodsor nősült s e házasságából fia született. Bejelentés, illetve keresztelés alkalmával a debreceni kath. pap kész volt ugyan a gyermekét megkeresztelni, de csak mint „törvénytelen“. Midőn a törvénytudó apa az ország törvényeire hivatkozva, követelte fia törvényes voltának elismerését a pap azt felelte: Magyarországon a kath. egyházzal nem lehet packázni. Az apa erre odahagyta vallását. Természetesen vele is megjáratták az áttéréseknél a szokásos kath. kálváriát. Ez maga a tény. S mit mond erre a nevezet kath. lap? Elítéli oly keményen mint egy protestáns ember s kérdi, hogyan fér össze e tény a szeretet vallásának papjával? „Szabad-e a XX. században a rideg hatalmi eszközöknek az emberi egyenlőséget megcsufoló, a születési előjogot az ország törvényei fölé toló és az emberi méltóságot lealázó gyakorlását? Nem a szívünk, lelkiismeretünk és törvénytiszteletünk tiltakozik ellene.“ Lám Debrecenben még a katolikus vallás hívei is szabadabban gondolkoznak.

A szeretetről.

(Vége)

... Néro uralkodik Rómában...

A cirkusz nagy mézskő kockái vakító fehérségben ragyognak a nyári nap világában. A nép megsibongva siet a szinkör felé és kékes árnyékuk egymásután tűnik el a körives kapu alatt

Odabenn a nép ezre türelmetlenül várja az előadás kezdetét. A császár is itt van már és meglepve néz körül a népségen. Egyszer aztán bevezetik azokat, kik halálra voltak szánva. Bevezetik a keresztyéneket. Elöl egy idős férfiú jön. Utána a többiek. A kisdéd csapat szomoruan néz végig az örvendező tömegben s mintha isteni ihlet szállt volna keblökbe, énekelni kezdenek. Lassan, fájdalmasan zug a himnusz hangja s visszaverődik a hatalmas falakon. Mélységes csönd lesz. Csak az ének hallik folyton, szomorun... A nép is csodálkozva nézi őket. Ki adta ezek szívébe a nyugalmat, hogy így viselik sorsuk terhét? Mily fenséges fény varázsa ömlik el arcukon!

Eh! a császár megunja nézi és jelt ad a rendezőnek. A vadállatok rácsos ketrecze egyszerre felnyílik. A kiéhezett vadak rémes ordítással rohannak elő s meglátva a himnuszt éneklő sereget, mintha egy pillanatra visszahökkenének. Egy gyöngye keresztyén leányka pedig ott térdel közel a császári trónushoz, az arena szélén. Szemével a magasság felé néz s imádkozik.

... Aztán megkezdődik a vérengzés...

— Irgalom! — sikolt a leány — lerogyva a császár felé. Oh irgalom! Hiszen neked is van szíved! Mi is csak emberek vagyunk!... Neked is fájni. Nézd, óh nézd, jó tesvéremet ott marcangolja egy fenevad! Oh Istenem, édes atyám, szeretet Istene. De szavát elnyomta a nép izgatott örömkialtása. A vér látása vadállatokká tette őket. És a jó római nép újjongva dicsőítette a császárt a mulatságért.

Te pedig szegény leány, elvesztél a többivel. Mint Idvezítőd, te is életedet adtad hitedért. Aztán ha kiáltásod meghallották volna, akkor sem értik meg! Irgalmat esedeztél. Hát mi az irgalom? Nem tudta azt a dicső római nép császára, nem ismerte azt a nép sem.

Oly távol állott e szó mélységes értelme az ő hideg, könyörtelen lelköktől.

Irgalmas csak az lehet, kinek szíve van, aki szeretni tud. Nekik nem volt szívök. Nem ismerték a szeretetet!

És éppen ezért pusztult el Róma és a többi nagy világbirodalom mind.

De az eszme, melyet ti hirdettetek és melyek hirdetői voltatok, nem pusztult el. Él és élni is fog örökké. Élni fog az evangélium és a keresztyén vallás, mert a szereteten alapszik. És erős alap ez, mert a szeretet a legnagyobb hatalom. A szeretet a lélek üdvössége. A hit egykor látássá leszen, megszűnik; a remény egykor valóságra vál, megszűnik; ámde a szeretet megmarad örökké, mert Isten a szeretet.

És végig kísérhetnénk a történelem folyamán a keresztyénséget, mindenütt látnánk, hogy az alaptörvény, a szeretet végigvonul annak minden fázisán. Hol erősebben, hol gyengébben. Én csak azt akarom előttetek bebizonyítani, hogy a mi vallásunk a szeretet vallása. Istenem, ki az örök szeretet, kitől minden jó adomány származik, ő oltja a mi szívünkbe szent Fia, a Jézus Krisztus által és a szeretet tartja is ébren.

De nem elég csak tudni ezeket. de munkálkodnunk kell ebben. Részt kell vennünk a szeretet munkájában.

Az emberi szellem hatalmas képviselője Luther, Zwingli, Kálvin is a szeretet munkájában szorgalmatoskodtak, amidőn visszavezették a keresztyénséget az üdítő, tiszta forráshoz, a szeretethez.

Én is a szeretet munkájára serkentlek titeket, kinek szíve minden szép s nemes iránt fogékony. Az Ur kegyelmének milyen csodálatos gazdasága és mélyége tárul fel előttünk, ha ilyen munkába kezdünk. Mint lesz előttünk világosabb a magunk gyarlósága, tehetetlensége. Mennyi csalódáson kell keresztül mennünk, de csak azért, hogy annál jobban megismerhesük az Ur szeretetének nagyságát

Szeressétek az Istent és ne szégyeneljétek a Krisztus tudományát. Fordulj bizalommal Ő hozzám és jól leszen dolgod mindenkor!

Pedig hányan vannak, akik nem szeretik és ha úgy fordul sorsuk, óhajtanák megismerni, de nem tudják, hogyan.

Elbeszélek nektek erre egy történetet.

Körülbelül husz év előtt Filadelliában egy ügyvéd ember cipőit tisztíttatta egy borbélyüzlet előtt. A kis cipőtisztító gyereket már régóta jól ismerte. Ma reggel a fiú feltűnően komoly és csendes volt, míg máskor csak úgy sziporkázott a beszéde a sok humoros megjegyzéstől. Egyszerre nagy komolyan rá nézett az ügyvédre és minden bevezetés nélkül így szólt: „Szereti ön az Istent?”

A fiatal ember előkelő és minden tekintetben becsületes ember volt, de semmiféle egyházi, sem pedig vallásosságra hajló lélek és így a kérdés nevetségesnek és tréfának vette. Hanem csakhamar meggyőződött annak komolyságáról. Milyen különös kérdés? Eddigélé még senki sem kérdezett ilyesmit. Rövid szünet után így szólt a fiuhoz:

— Miért akard ezt tudni? És mit jelent egyáltalában ez a kérdés?

— Édes anyámmal — szólt a fiú — holnap költözünk ki eddigi lakásunkból. A házat lerombolják és most már új hajlék után kell nézzünk. Anyám annyit dolgozik, amennyit csak bír. Nagy bérösszeget nem fizethetünk, nagyánám is nálunk lakik és ő egészen béna. Tegnap két uriembert hallottam egymással beszélgetni; az egyik azt mondta, hogy a jó Isten szereti azokat, akik őt szeretik és minden szükségéből megszabadítja, ha ő neki azt elpanaszolja. Egész éjjel e felett gondolkodtam s elhatároztam, hogy keressék majd valakit, ki az Istent szereti és megkérem hogy mondja el helyettem Neki az én bajomat.

Az ügyvéd erre zavarba jött. A fiúnak mindössze csak annyit tudott mondani, hogy keressen magának más valakit. Hiszen oly városban, mint Filadelfia, ahol annyi a templom, bizonyára akadnak emberek, kik neki felvilágosítással szolgálhatnak. Azután egy öt koronást adott a gyermek kezébe és sietve távozott.

Gondolatai azonban napközben sokszor visszatértek a kis utcai gyermekhez és különös kérdéséhez.

— Mondhatom, szép helyzet — így szólt magában; — egy keresztyén országban lakó okos, tanult ember, egy egyszerű utcai gyermek kérdésére nem tud felelni. Miért nem tudtam kérdésére válaszolni. És vajjon miért nem?

Az ügyvéd őszinte volt önmagával szemben. A kérdés arra indította, hogy kutassa, miért nem tudott

arra megfelelni. Még aznap este elment egy lelkészhez és egész nyiltan elmondta neki baját. És nemsokára az Ur követője lett, ki őt ily csodálatos módon kereste s találta meg. A kis fiú is csakhamar jobb lakást kapott. Munkaadóinak száma is megkészeződött, mert sokan érdeklődtek utánna. Sokakat talált még, akik az Istent szeretik. Az ügyvéd is különös szeretettel viselkedett iránta, sőt később magához is vette, először mint inast, azután kitanitatta, majd pedig irnoka, később segédje lett.

Most pedig husz év múlva a kis utcai gyermek tekintélyes ügyvéd és isten országának buzgó munkása. Az Urhoz való szeretetét különösen abban mutatja meg, hogy az elhagyott utcai gyermekeket segíti és az Urhoz igyekszik vezetni őket.

Hát ti szeretitek-e az Istent?

Szeressétek felebarátaitokat is.

És ne ijedjete meg attól, ha a munkában akadályokra találtok s ha arra a tapasztalatra juttok, hogy a legnagyobb akadály magatok vagytok, a saját énetek minden gyarlóságával, bűneivel, sőt minden jó tulajdonságával, tehetségeivel is, ha azok az Ur által meg nem szenteltettek.

A szeretet legyen, ami barátságokat összeköti és ez legyen életek vezére.

Ha ezen az uton jártok, úgy eljuttok az igazi megszentelt örvendező keresztyéni életre, melyről egyik nagy költőnk, Madách röviden így szól:

Legyen hát célod: Istennek dicsőség,
Magadnak munka. Az egyén szabad
Érvényre hozni mind, mi benne van,
Csak egy parancs kötvén lé: szeretet!

Kardos István.

Szerkesztői üzenetek.

Lapunk olvasóinak atyafiságos szeretettel boldog husvétünnepet kívánunk. Erősödjének a hívek a Krisztus és egyház iránti szeretetükben.

M. L. Bardóc A. cikk sajnálatunkra későn érkezett.

Ev. ref. lelkészek figyelmébe

Most jelent meg:

Simon Elek vadasdi ev. ref. lelkész

Eredeti Egyházi beszédei.

A mű 9 és fél ivre terjed, bolti ára 3 korona.

Tartalmaz 27 egyházi beszédet, melyek részint ünnepekre, részint más alkalmakra irattak.

Megrendelhető: Reichardspereg J. és Társa könyvkereskedésében Maros-Vásárhelyt és a szerzőnél Vadasdon.

Agrár takarékpénztár r. t. Maros-Vásárhelyt.

Teljesen befizetett részvénytőke egy millió kor.
Fiókintézetek és kirendeltségek: Csikszereda, Gyergyó-szentmiklós, Marosludas, Marosujvár, Nyárádszereda, Parajd, Sz.-Udvarhely és Székely-Keresztur.

Van szerencsénk értesíteni, hogy Széchényi-téri intézeti házunk földszinti sarokhelyiségében külön

Bank és Pénzváltó-üzletet

létesítettünk, melynek üzletköre a következő:

1. **Értékpapírok, idegenpénzek és érmek vétele és eladása.**
2. **Tőzsdéi megbízások teljesítése.**
3. **Sorsjegyek eladása letétjegyre** csekély foglaló lefizetése ellenében, a fennmaradó vételárat az intézet mérsékelt kamat mellett kölcsön adja, — akár pedig egyenlő havi **részletfizetésre** is. — Az első részlet lefizetése után a sorsjegyekre eső nyeremény már a vevőt illeti.
4. **Sorsjegy igérvények kibocsátása minden huzásra.**
5. **Árfolyam veszteség elleni biztosítás.**
6. **Kisorsolt sorsjegyek és egyéb sorsolt értékpapírok beváltása.**
7. **Előlegek nyújtása értékpapírokra a legmérsékeltbb kamat mellett.**
8. **Osztlysorsjegyek elárúsítása.**
9. **Takarékbetétek tvétele** könyvecskékre, folyó- és cheque számlára.
10. **Szelvények beváltása és új szelvényivek beszerzése.**
11. **Utalványok és hitellevelek kiállításá bel és külföldi piacokra.**
12. **Letétek.** Elfogadunk értékpapírokat, okmányokat kezelésre vagy lepecsételt csomagban megőrzésre mérsékelt díj mellett.
13. **Magánpénztárak (Safe deposit)** Értékpapírok, okmányok, ékszerek, végrendeletek stb, tűz- és betörés mentes megőrzésére szolgáló rekeszek olcsó díj melletti bérbeadása.

1. **Költségmentes megvizsgálása** sorsjegyek és mindennemű sorsolás alá eső értékpapírok huzásának

15. **Kivondorlóktól érkező pénzek, utalványok és chequek** legolcsóbb beváltási helye.

Foglalkozunk egyáltalán mindazzal, a mi a bank- és pénzváltó üzlet körébe vág és szívesen szolgálunk elvilágosítással és utbaigazításokkal.

pénzváltó üzlet hivatalos óráit:
delelőtt 8—1 óráig
délután 3—6 óráig.

Agrár Takarékpénztár Részvénytársaság
Maros Vásárhelyt.

FERENCZ JÓZSEF KESERÜVIZ

AZ EGYEDÜL ELSMERT KELLEMEZSÉZŐ TERMÉSZETES
HASHAJTÓSZER.

„VASÁRNPAP“

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES HETILAP.

== AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET EGYHÁZI ÉRTEKEZLETÉNEK KIADÁSA. ==

Szerkesztik : Tóthfalusi József ref. lelkész és Paál Gusztáv ref. koll. tanár, Maros-Vásárhelyt.

Mi a „Vasárnap“ célja ?

A „Vasárnap“ célja az, hogy legyen a mi olvasni tudó és olvasni szerető magyar és első sorban erdélyi református magyar véreinknek komoly irányu, egészséges szellemi táplálékot adó, a világ dolgairól helyesen tájékoztató olvasmánya, a melyből tápot merítsen hitének, vallásos szükségletének ; megismertesse teendőivel, hogy azok teljesítése által igaz keresztyén magyar ember lehessen.

Hogyan fizessünk elő a „Vasárnapra“ ?

A „Vasárnap“ előfizetési díja egész évre 4 korona, félévre 2 kor., negyedévre 1 korona. Előfizetünk úgy, hogy a megfelelő előfizetési díjat postán utalványozva a „Vasárnap“ kiadóhivatala címére Maros-Vásárhelyt, Szentgyörgy-utca 9. sz. címre elküldjük. A megrendelést czélszerűen eszközölheti mindenki a maga illetékes lelkésze útján is, a ki szívesen fogja az előfizetési díjat hozzánk elküldeni.

Ne hanyagoljuk el a megrendelést, hogy a lap küldésében feennakadás ne álljon elé.

A „Vasárnap“ jutányos áron hirdetések is elfogad.

